

Kan ik het wel?

Een paar dagen geleden kreeg ik, na vooraankondiging, een klus aangeboden: 3500 woorden, een handleiding van een medisch apparaatje, een week later in te leveren. Een voor mij nieuw type apparaat waar ik noch vertaalkundig, noch persoonlijk ervaring mee had, dus vrij bewerkelijk, maar een leuke uitdaging. Ik accepteerde.

Welgemoed toog ik aan het werk. Ik maakte gebruik van gaatjes in de agenda van mijn spreekuur – patiënten gaan voor – , werkte na vijven extra lang door, en zocht toen ik vastzat de website van de fabrikant op. Met de daar gevonden plaatjes snapte ik wel hoe het allemaal werkte.

Toen de eerste ruwe versie klaar was (iedere zinnen in principe vertaald, maar nog wel met haken en ogen, op te lossen in een of meer correctiedoorlopen) kreeg ik opeens een mailtje van het vertaalbureau: stop maar, ik heb de opdracht per ongeluk aan twee vertalers gegeven, sorry, sorry, we zullen je natuurlijk betalen voor reeds verricht werk. Einde bericht.

Dat zullen ze ongetwijfeld doen, maar er gaat toch iets knagen als zoiets gebeurt. Waarom sturen ze juist mij dat mailtje? Vinden ze die andere vertaler beter? Of ben ik gewoon de duurste van de twee? Of zou die ander ook zo'n mailtje hebben gekregen? Of had die het soms al ingeleverd? Kortom een fikse aanslag op je zelfvertrouwen!

Na enig aarzelen stuurde ik een mailtje naar het vertaalbureau:

What slightly irks me is why you pick my translation to cancel. Is mine expected to be the worst? Sorry for asking, but I'm only human...

Niet te bedreigend – ik stel me kwetsbaar op. Gespannen wachtte ik de reactie af. Per kerende mail kreeg ik een briefje dat ik hier niet zal citeren, want ik wil geen opschepper lijken.

Gelukkig.

En toch... Zegt ze dat nou maar? Vroeger was ik een twijfelaar. Maar nu weet ik het niet meer zo zeker.